

Edukacja to relacje

Współpraca
Lublina i Reykjavíku
na rzecz edukacji

BROSZURA PROJEKTOWA

Zapraszamy Państwa do zapoznania się z broszurą dotyczącą projektu *Edukacja to relacje. Współpraca Lublina i Reykjavíku na rzecz edukacji.*

Mottem przewodnim projektu były dobre relacje w szkole, które są – naszym zdaniem – jednym z podstawowych czynników cechujących szkołę marzeń. Dobre relacje mają znaczący wpływ na poczucie bezpieczeństwa uczniów i ich poczucie przynależności do danego miejsca. W sprzyjającej atmosferze, opartej na wzajemnym zrozumieniu, zaufaniu oraz sympatii, uczniowie nie tylko uczą się lepiej, ale są też bardziej kreatywni i otwarci na nowe wyzwania. Znika również lęk przed porażką, bo ta nie kojarzy się z człowiekiem, a jedynie z zadaniem, jednym z wielu w szkole.

Dobre relacje i tzw. welfare (dobrostan) to fundament edukacji w krajach skandynawskich, dlatego postanowiliśmy zaprosić do projektu partnera z Reykjavíku.

Nieprzypadkowo poniżej widnieje rysunek przedstawiający sytuację z jednej ze szkół w Reykjavíku, na którym dzieci wspinają się na drzewo podczas przerwy szkolnej. Ten obrazek według nas idealnie symbolizuje islandzki system edukacji, w którym uczniowie mają dużo swobody i wolności, a jednocześnie muszą sami wykazać się rozwagą i odpowiedzialnością w działaniu.

Zapraszamy do prześledzenia naszej wspólnej, trwającej ponad rok pracy.

Biuro Projektu

Cel

Celem projektu ***Edukacja to relacje. Współpraca Lublina i Reykjavíku na rzecz edukacji*** było wzmocnienie wiedzy, kompetencji i doświadczenia kadry szkolnej w budowaniu przyjaznego środowiska szkolnego, sprzyjającego rozwijaniu kompetencji społecznych uczniów.

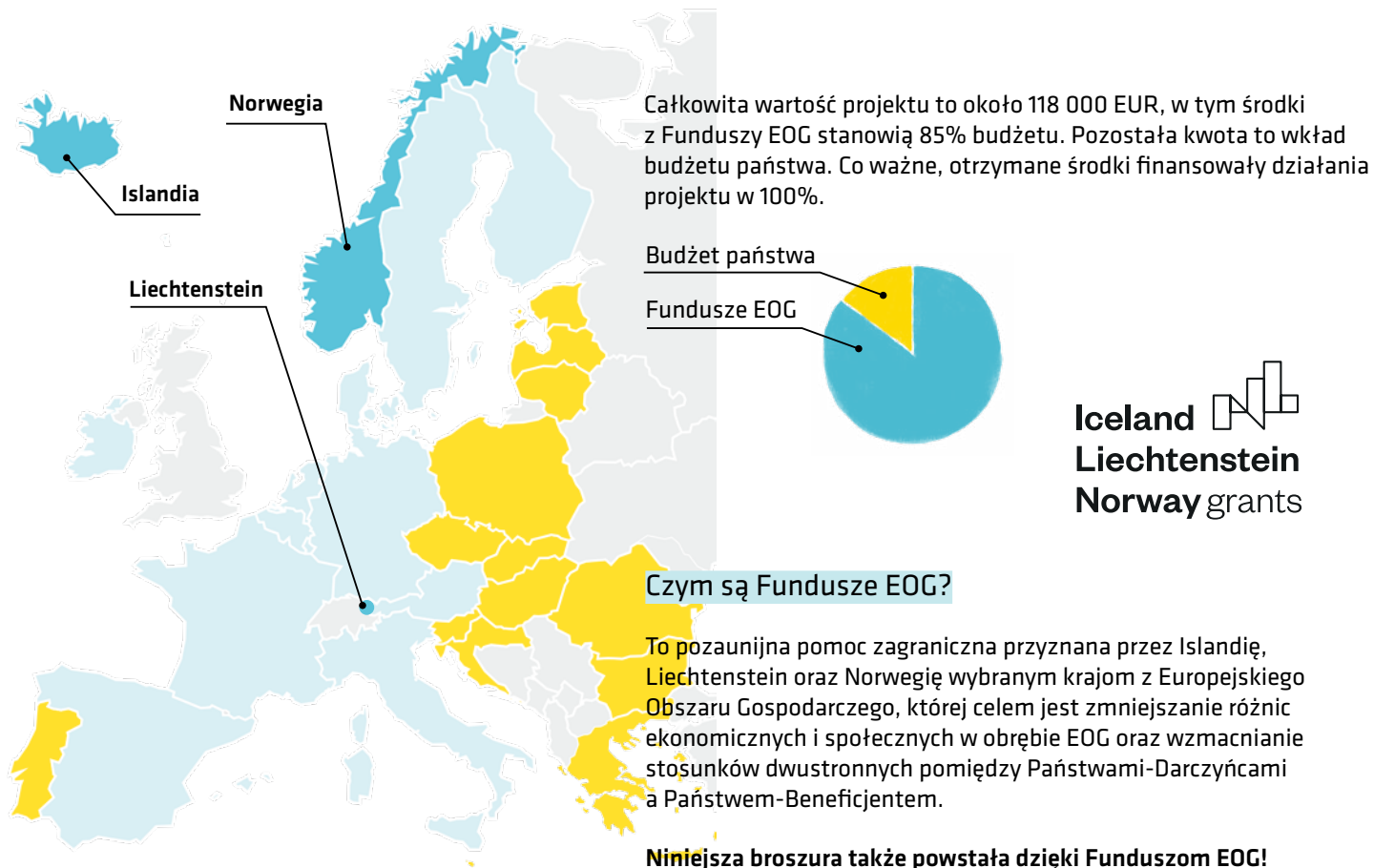
Mówiąc przyjazne środowisko szkolne mieliśmy na myśli szkołę, w której obecne są pozytywne emocje i dobre relacje między ludźmi. By lepiej zgłębić temat, wyznaczyliśmy trzy obszary, próbując odpowiedzieć m.in. na te pytania:

- *Jak powinna wyglądać komunikacja w szkole pomiędzy nauczycielem – uczniem – rodzicem?*
- *Jak rozwijać kompetencje społeczne uczniów i po co to robić?*
- *Jak tworzyć przyjazną przestrzeń szkolną, która ułatwi budowanie dobrych relacji?*

Finansowanie

Nasz projekt mogliśmy zrealizować dzięki dofinansowaniu z Funduszy EOG w ramach Programu Edukacja.

Źródło: <https://eeagrants.org/countries>
Fundusze EOG 2014-2021

Program Edukacja powstał na mocy międzyrządowej umowy dotyczącej wdrażania Funduszy EOG, którą zawarła Polska z Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii.

Głównym celem Programu Edukacja jest:

- zmniejszanie różnic ekonomicznych i społecznych w obrębie EOG,
- wzmacnianie stosunków dwustronnych pomiędzy Polską a Państwami-Darczyńcami w obszarze edukacji,
- wzmacnianie potencjału ludzkiego oraz poszerzanie wiedzy poprzez edukację.

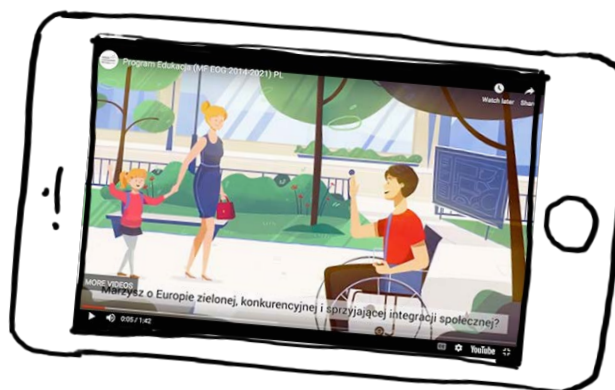
Operatorem Programu Edukacja w Polsce jest Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE)

Dotychczas w ramach Programu Edukacja odbyły się dwa nabory wniosków w 2019 i 2021 roku. Łącznie zakwalifikowano do dofinansowania ponad 270 projektów. Alokacja przyznana na dwa nabory wynosiła ponad 21 mln EUR.

Zapoznaj się z Programem Edukacja

Spot promocyjny programu [obejrzyj tutaj](#)

Strona internetowa programu: education.org.pl

Partnerzy projektu

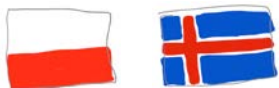
Nasz projekt to przede wszystkim współpraca dwóch samorządów: Lublina i Reykjavíku. Zwróciliśmy na to uwagę w tytule naszego projektu.

Dlaczego postanowiliśmy połączyć siły jako samorzady?

Po pierwsze jesteśmy organami prowadzącymi dla szkół, a po drugie mamy realny wpływ na strategię edukacyjne w naszych miastach, które następnie realizują podległe nam szkoły.

To ważne, by wiedzieć w jakim kierunku iść i co robić lepiej, by w szkołach panowały dobre relacje.

Miasto Lublin było liderem projektu, a partnerem miasto Reykjavík.

Kto koordynował projekt?

**Biuro Centrum Współpracy Międzynarodowej (WM)
Wydział Oświaty i Wychowania (OW) w Urzędzie Miasta Lublin.**

Małgorzata Gałus – koordynator (WM)
Małgorzata Jończyk – koordynator (OW)

Departament Edukacji i Młodzieży w Urzędzie Miasta Reykjavík.

Hjörtur Ágústsson – koordynator

Uczestnicy projektu

W projekcie wzięło udział siedem szkół podstawowych:
pięć z Lublina i dwie z Reykjavíku.

Szkoły z Lublina

- Szkoła Podstawowa nr 19 im. Józefa Czechowicza,
- Szkoła Podstawowa nr 21 im. Królowej Jadwigi,
- Szkoła Podstawowa nr 29 im. Adama Mickiewicza,
- Szkoła Podstawowa nr 38 im. Henryka Sienkiewicza,
- Szkoła Podstawowa nr 43 im. Ignacego Jana Paderewskiego.

Początki projektu

1

Utworzenie Biura Projektu

Wyznaczenie osób, których zadaniem była koordynacja projektu po stronie Lidera i Partnera.

2

Wyłonienie grupy 20 nauczycieli z pięciu szkół lubelskich

Naszą intencją było to, by w 4-osobowej grupie w każdej ze szkół znalazł się: przedstawiciel kadry zarządzającej, przedstawiciel kadry pedagogiczno-psychologicznej, nauczyciel z klas I – III oraz nauczyciel z klas IV – VIII.

3

Wybranie ekspertów

Grupa ekspertów z Polski i Islandii w celu opracowania rekomendacji w projekcie.

4

Przypisanie zadań

Podzielenie projektu na etapy.

Działania projektowe

W ramach projektu realizowaliśmy cztery główne działania:

maj - czerwiec 2022

Wizyta studyjna w Reykjavíku

maj 2022 - marzec 2023

Opracowanie rekomendacji dla szkół

marzec 2023

Konferencja upowszechniająca
rezultaty projektu

styczeń - luty 2023

Warsztaty wdrożeniowe
w szkołach w Lublinie

Wizyta studyjna w Reykjavíku

Rozpoczęcie realizacji projektu zbiegło się z wybuchem wojny w Ukrainie. Dołożyliśmy starań, aby nasze działania nie uległy większym zmianom.

Na przełomie maja i czerwca 2022 r. 24-osobowa grupa, w tym nauczyciele i dyrekcja szkół z Lublina, a także przedstawiciele Biura Projektu z Urzędu Miasta Lublin, udała się do Reykjavíku na 4-dniową wizytę studyjną. Było to pierwsze spotkanie całej grupy projektowej.

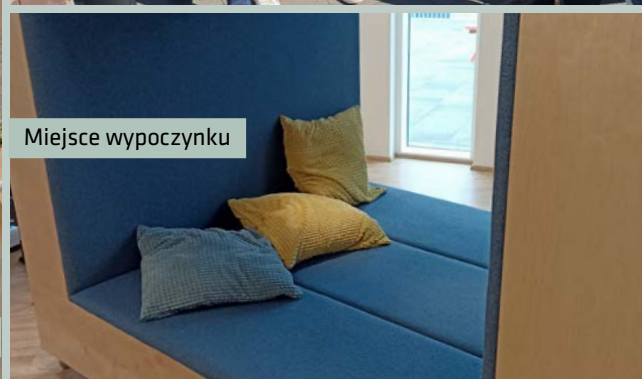
Zdjęcie całej grupy na dachu szkoły Vesturbæjarskóli

Szkolna strefa relaksu w Dalskoli

Z naszym partnerem Hjörturem Ágústssonem

Miejsce wypoczynku

Portrety dzieci w szkole Dalskoli.

Przytulna wnęka w ścianie - szkoła Dalskoli

Naszym celem było:

- ✓ Spotkanie się z przedstawicielami **Departamentu Edukacji i Młodzieży z Miasta Reykjavik**.
- ✓ Wizyta w **Centrum Kreatywności i Technologii Edukacyjnych Mixtura** filmik przedstawiający tę instytucję można obejrzeć pod tym linkiem
- ✓ Zapoznanie się ze specyfiką pracy dwóch szkół islandzkich: **Dalskoli** i **Vesturbæjarskóli**.

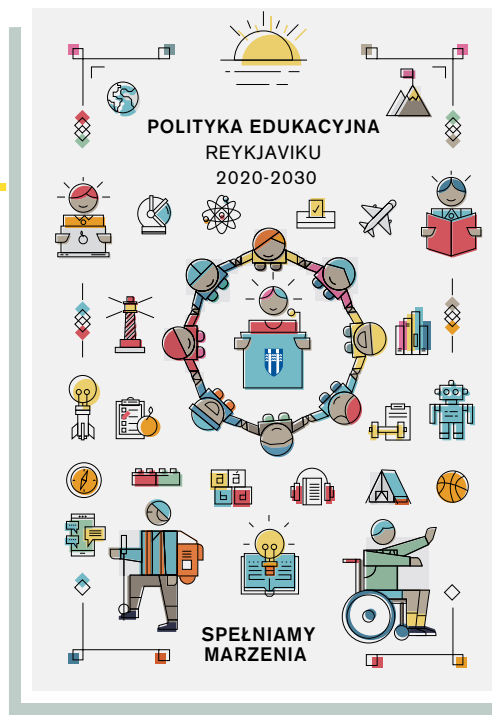
Dlaczego ta wizyta była ważna?

- Zapoznaliśmy się z islandzkim systemem oświaty i Strategią Edukacyjną Miasta Reykjavik 2030. Strategia dostępna jest także w języku polskim, ze względu na dużą liczbę uczniów polskiego pochodzenia.
- Poznaliśmy metody pracy nauczycieli islandzkich.
- Przyjrzeliliśmy się czego i jak uczą się dzieci w szkołach w Reykjaviku.
- Wysłuchaliśmy wrażeń dzieci polskiego pochodzenia na temat islandzkiej szkoły.
- Zobaczyliśmy jak aranżowana jest przestrzeń szkolna.
- Zwiedziliśmy Centrum Kreatywności i Technologii Edukacyjnych Mixtura – instytucję, która wspiera nauczycieli w Reykjaviku w procesie kształcenia.

 Na stronie projektu umieściliśmy prezentacje naszych partnerów i zdjęcia z wizyty

Mixtura - pomoc dydaktyczna

Oto nasze spostrzeżenia po wizycie w Islandii:

- Samodzielność i odpowiedzialność uczniów.
- Wzajemny szacunek do siebie nauczycieli i uczniów.
- Brak ocen z zachowania.
- Nacisk na budowanie relacji – *szkoła to miejsce, które lubię.*
- Udzielanie informacji zwrotnej uczniom.
- Dużo prac zespołowych, uczenie projektami.

- Wspieranie nauczycieli w ich pracy przez miasto.
- Stała współpraca z rodzicami, w tym szkolenia i warsztaty dla rodziców.
- Elastyczność organizacji nauki - lekcje na dworze to stały element nauki.
- Stawianie na kompetencje społeczne uczniów.
- Nauka poprzez ruch.
- Brak rankingów szkół.
- Wyposażenie szkół to nie bolączka dyrekcji.

- Szkoła to miejsce, w którym uczeń staje się pewny siebie.
- Szkoła buduje w dzieciach wiarę w swoje możliwości.
- Powszechność koncepcji **growth mindset**, czyli nastawienia na rozwój.
- Duża liczba prac technicznych.
- Partycypacja dzieci - włączanie uczniów w procesy decyzyjne w szkole.
- Wielofunkcyjność powierzchni szkolnych.
- Promocja rówieśnicza – dzieci zawsze zdają do kolejnej klasy.

Uroczystość szkolna to okazja by być razem

Zajęcia w klasie na dachu szkoły

Klasa na dachu szkoły Vesturbæjarskóli

Klasa szkolna

Szkoła Vesturbæjarskóli - pomagamy w pracach technicznych

Kącik home corner w klasie - szkoła Vesturbajarskóli

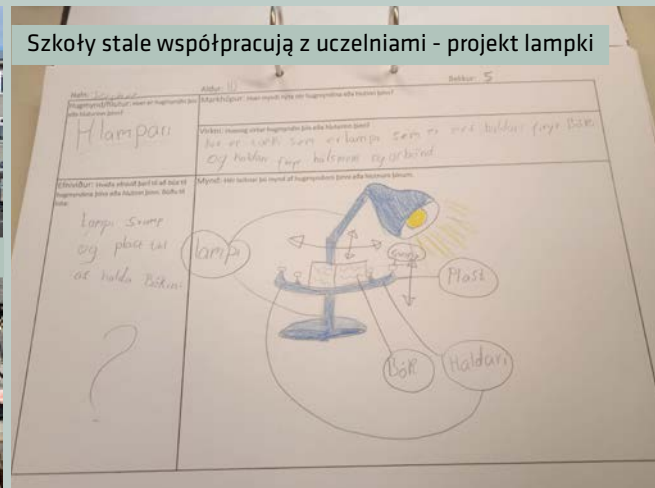
Wyposażenie sali muzycznej

Klasa do zajęć technicznych

Zumba na dworze i wszyscy ćwiczą.

Szkoły stale współpracują z uczelniami - projekt lampki

Opracowanie rekomendacji dla szkół

Opracowanie rekomendacji było dla nas kluczowym zadaniem w projekcie. Chcieliśmy podzielić się zdobytym doświadczeniem i dobrymi praktykami z Islandii także z innymi szkołami. Nasze rekomendacje podzieliliśmy na trzy obszary: komunikacja, kompetencje społeczne i przestrzeń szkolna. Dokument nosi nazwę **Rekomendacje w zakresie budowania przyjaznego środowiska szkolnego (Przyjazna Szkoła)** i znajduje się na stronie projektu.

To działanie rozpoczęliśmy od:

- utworzenia trzech, 5-cio osobowych, grup nauczycieli,
- wybrania ekspertów polskich, którzy nadzorowali pracę w grupach,
- wybrania ekspertów islandzkich wspierających pracę polskich ekspertów.

Komunikacja

Izabela Meyza – ekspertka

Jolanta Brzozowska / SP 21
Barbara Cegłowska / SP 29
Judyta Malec-Kuta / SP 43
Małgorzata Mańko-Puderecka / SP 19
Jolanta Sobkowicz / SP 38

Kompetencje społeczne

Paweł Dryl – ekspert

Agnieszka Chrapowicka / SP 38
Katarzyna Dąbrowska-Żmuda / SP 29
Katarzyna Jankowska / SP 21
Ewelina Sz waj i Marta Rycerz / SP 43
Monika Tomczyk / SP 19

Przestrzeń

Agnieszka Czachowska – ekspertka

Agnieszka Bancierz SP 38
Katarzyna Bondyra SP 43
Jerzy Jarosiński SP 29
Katarzyna Kubica SP 21
Monika Zyga SP 19

Ekspertów z Polski wspierały ekspertki z dwóch szkół z Reykjavíku

Hrefna Birna Bjornsdottir i Gudlaug Elisabet Finnsdottir
ze szkoły Vesturbæjarskóli.

Jóhanna Björt Guðbrandsdóttir i Solveig Thorarinsdottir
ze szkoły Dalskóli.

Praca nad rekomendacjami polegała na:

- pracy grupowej nauczycieli,
- pracy indywidualnej np. przeprowadzenie ankiet w szkole, odpowiadanie na pytania eksperta,
- spotkaniach online i korespondencji z ekspertami islandzkimi.

**Gońco zachęcamy do zapoznania się z efektami naszej pracy.
Pobierz Rekomendacje w formacie PDF ! **

Warsztaty wdrożeniowe w szkołach w Lublinie

Celem warsztatów była praktyczna nauka metod i narzędzi wskazanych w rekomendacjach oraz uzupełnienie rekomendacji o wnioski i sugestie pozostałych nauczycieli w szkołach.

Warsztaty, podobnie jak rekomendacje, podzielone były na trzy obszary: **komunikacja, kompetencje społeczne, przestrzeń**. Warsztat dotyczący kreowania przestrzeni szkolnej, oprócz części teoretycznej, miał też swój praktyczny wymiar. Każda szkoła wybrała jedną przestrzeń, którą postanowiono zmienić w taki sposób, by sprzyjała lepszym relacjom w szkole.

Oto jak pracowały szkoły podczas warsztatów i jak zmieniły się w nich przestrzenie.

SP29 Z pomocą zdolnych rodziców-
artystów przestrzeń jest nie do poznania

SP29 Dyrekcja zasłużyła na odpoczynek

SP43 Wyklejamy gry na podłogę

SP19 Kolejna strefa relaksu już gotowa

SP21 Strefa relaksu czeka na uczniów

SP38 Drzwi w nowej odsłonie

SP 19 To już zupełnie inny korytarz

SP43 W szkole pojawią się miękkie puffy

SP38 Szkolny korytarz nabrał rumieńców

SP21 Kolorowo i wesoło

Konferencja upowszechniająca rezultaty projektu

Projekt zakończyliśmy dwudniową konferencją, która odbyła się w dniach 3 - 4 marca 2023 r. w Lublinie. Konferencja zatytułowana **Edukacja to relacje. Komunikacja. Kompetencje. Przestrzeń** była okazją do zaprezentowania wypracowanych rekomendacji w projekcie i rozmów o dzisiejszej szkole.

W konferencji wzięli udział nasi partnerzy z Islandii, edukatorzy i eksperci z Polski, przedstawiciele wielu lubelskich szkół i uczelni, a także rodzice, uczniowie.

Ambasada Islandii
Warszawa

Honorowy patronat nad tym wydarzeniem
objęła **Ambasada Islandii w Warszawie.**

Odbyły się 4 panele dyskusyjne i 3 warsztaty. Frekwencja dopisała.

Wystąpienie Jana Hernika -
Przedstawiciela Ambasady Islandii
w Warszawie

Panel IV - przestrzeń

Powitanie uczestników konferencji przez Krzysztofa Stanowskiego - Dyrektora Biura Centrum Współpracy Międzynarodowej

Panel II Rozmawiajmy! O komunikacji w szkole

Panel III Kompetencje społeczne ucznia

Panel I Skoła po islandzku

Paneliści

Konferencja cieszyła się dużym powodzeniem. Mieliśmy okazję wysłuchać 22 prelegentów z Polski i Islandii. Gościliśmy niemal 150 uczestników konferencji dziennie, a tematyka paneli wzbudzała wiele emocji i dyskusji.

- ☞ Na stronie projektu znajdziecie Państwo: [nagrania wideo z konferencji](#), [prezentacje prelegentów](#), [zdjęcia z wydarzenia](#), [podsumowania i refleksje niektórych panelistów](#).

Miłym prezentem od jednej ze słuchaczek konferencji, pani **Agnieszki Jachymek**, były 4 **eduNOTATKI**, które w graficzny sposób przedstawiają to, o czym dyskutowaliśmy podczas paneli. Prezentujemy je na kolejnych stronach broszury.

Prace moodboards

Młodzi wolontariusze na konferencji

Panel I. Skóla po islandzku – inspiracje dla polskiej szkoły.

Hjörtur Ágústsson

Guðlaug Elísabet
Finnsdóttir

Hrefna Birna
Björnsdóttir

Ólöf Kristín
Sívertsen

Magdalena Elisabet
Andresdóttir

Sólveig
Þórarinsdóttir

Jóhanna Björt
Guðbrandsdóttir

Panel II. Rozmawiajmy! O komunikacji w szkole.

Jarosław Durszewicz

Izabela Meyza

Magdalena Elisabet
Andresdóttir

Sylwia Jaskulska

Anna Kędzierska
i Maciek Cichocki
– Opowiedz To

Daria Chmiel

Panel III. Kompetencje społeczne – kapitał ucznia na życie.

Jarosław Durszewicz

Paweł Dryl

Sólveig Þórarinsdóttir

Wiesława Mitulska

Małgorzata Zachajczuk

Rafał Boryc

Panel IV. Zakamarki przestrzeni szkolnej – czyli gdzie uczeń bywa najchętniej?

Małgorzata Michalska
Nakonieczna

Agnieszka
Czachowska

Guðlaug Elísabet
Finnsdóttir

Barbara Ostrowska

Iwona Pietrzak-
Płachta

Alina Januszczyk

Panel I

Skóla po islandzku - inspiracje dla polskiej szkoły.

„Niech spełniają się marzenia” to motto polityki edukacyjnej Reykjavíku, którą przedstawiliśmy w panelu otwierającym konferencję. Marzenia dzieci w szkołach w Reykjavíku spełniają się poprzez dbałość o dobrostan psychiczny uczniów i ich zdrowie fizyczne, poprzez uczenie dzieci tego, że każde z nich jest ważne i może rozwijać się na miarę swoich możliwości i w zgodzie ze swoimi predyspozycjami i we wzajemnym szacunku. Realizacji marzeń sprzyjają metody pracy, znacznie różniące się od naszej tradycyjnej szkoły. W Islandii dominuje uczenie się projektami, 100 języków Reggio Emilia, czyli metoda otwartego warsztatu, niesamowicie rozwijająca kreatywność dzieci. Współpraca, wzajemny szacunek i kształtowanie w dzieciach growth mindset, czyli nastawienia na rozwój to podstawa edukacji islandzkiej i o tym mówili nasi prelegenci. W panelu wystąpili przedstawiciele Urzędu Miasta Reykjavík: Hjörtur Ágústsson, Magdalena Elisabet Andrésdóttir oraz Ólöf Kristín Sívertsen, a także przedstawicielki dwóch szkół: Hrefna Birna Björnsdóttir i Guðlaug Elísabet Finnsdóttir ze szkoły Vesturbæjarskóli oraz Sólveig Þórarinsdóttir i Jóhanna Björt Guðbrandsdóttir ze szkoły Dalsskóli.

NIECH SPEŁNIĄ SIĘ MARZENIA

SKÓLA

PANEL 1

PO ISLANDZKU

INSPIRACJE DLA POLSKIEJ SZKOŁY

MAGDALENA ELISABET ANDRÉSDÓTTIR

CENTRUM JEZYKA I LITERATURY MML

- WARSZTATY JEZYK KULTURA
- COACHING
- WYKŁADY DLA NAUCZYCIELI
- EDUKACJA DLA RODZICÓW

SYSTEM EDUKACJI

SZACUNEK DLA UCZNIĄ

- BRAK OCEN Z ZACHOWANIA
 - ZAWSZE ZDAJE DO KOLEJNEJ KLASY
- Rekreacja KARTA SPORT + KULTURA
- WSPARCIE

GUÐLAUG ELISABET FINNSDÓTTIR

HREFNA BIRNA BJÖRNSDÓTTIR

Makerspace w szkole

- WYZWANIE DLA ZMIANY:
- WSZYSCY UCZESTNICZA
 - KREATYWNOSĆ, ZAINTERESOWANIE, CIEKAWOŚĆ
 - TECHNOLOGIA
 - WSPÓŁPRACA
 - OBOZY EDUKACYJNE

HJÖRTUR ÁGÚSTSSON

CENTRUM INNOWACJI W EDUKACJI

- 37 programów zajęć pozalekcyjnych
- 24 centra dla młodzieży
- UMIĘJĘTNOŚCI
- 2030!
- WW
- WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA
- FINANSOWANIE 200 PROJEKTÓW ROCZNIE
- WSPIERANIE ROZWOJU
- WSPÓŁPRACA Z UCZELNIĄ WYŻSZĄ

ÓLOF KRISTÍN SÍVERTSEN

- ZDROWIE PUBLICZNE & POLITYKA EDUKACYJNA
- +WHO+ ZIELONY PLAN + POLITYKA ODŻYWIENIA + MIASTO PROMUJĄCE ZDROWIE
- ZDROWIE OBCINE WE WSZYSTKICH STRATEGIACH!

- EDUKACJA: dobrostan psychiczny, KOMPETENCJE SPOŁECZNE
- DOBRY SEN
 - PROFILAKTYKA
 - ZMIANY KLIMATU
 - ZDROWIE JEDZENIE W SZKOLE
- jesli o coś dbamy, zapewniamy temu wzrost i rozwój

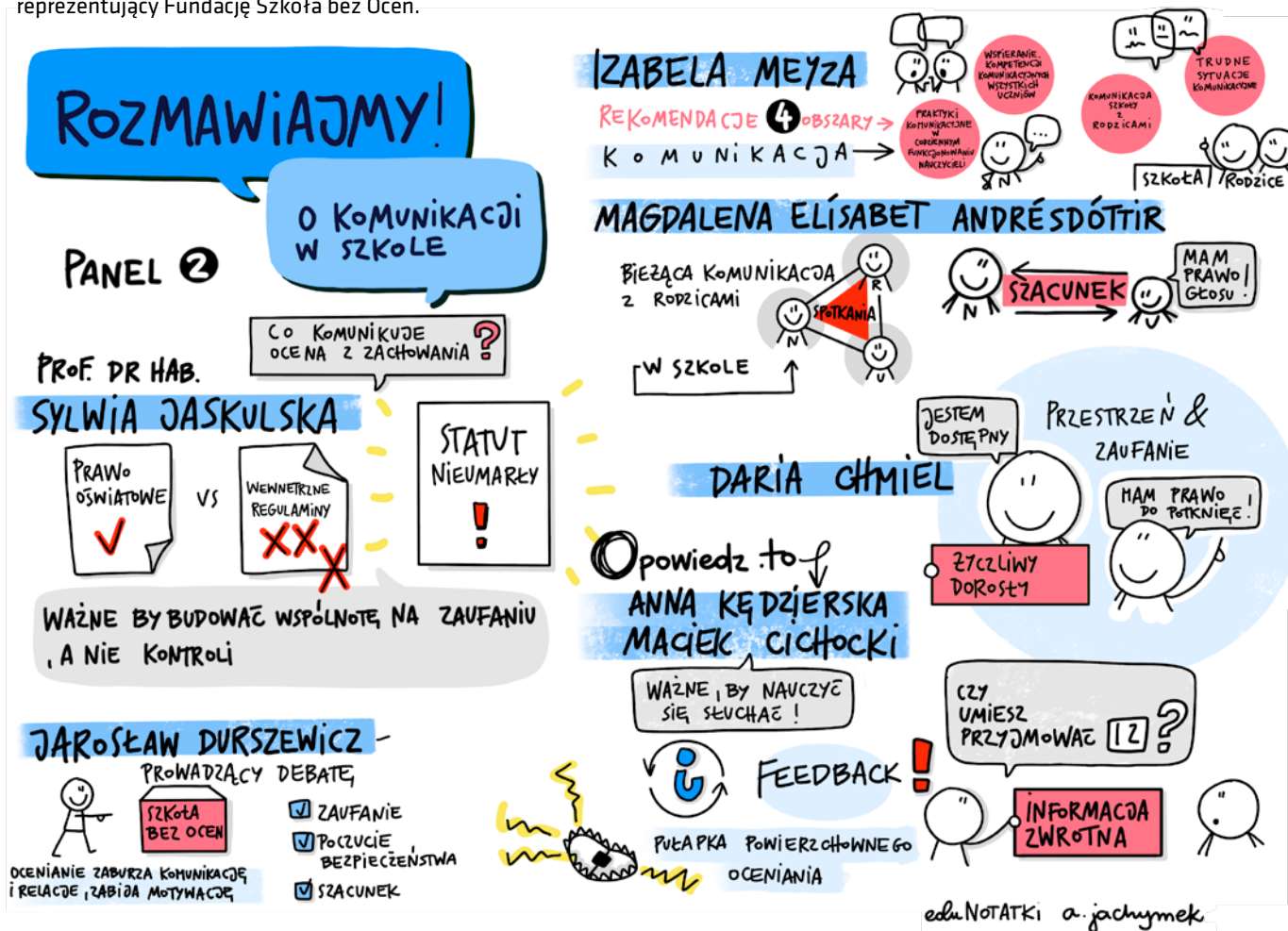
SÓLVEIG ÞÓRARINSDÓTTIR & JÓHANNA BJÖRT GUÐBRANDSDÓTTIR

Panel II

Rozmawiajmy! O komunikacji w szkole.

W drugim panelu rozmawialiśmy o komunikacji w szkole. W islandzkiej edukacji przywiązuje się do niej bardzo dużą wagę, jako fundamentu relacji. Nacisk kładziony jest na wypracowanie dobrych praktyk komunikacyjnych, pozwalających na wzajemny szacunek i partnerskie współdziałanie w realizacji celów kształcenia. To z kolei wpływa na jakość nauczania i rozwój społeczny uczniów w Reykjavíku. Eksperti tego panelu rozmawiali o tym, co zaburza codzienną komunikację na linii szkoła-uczeń-rodzic? W jaki sposób radzić sobie w trudnych sytuacjach komunikacyjnych i wspierać kompetencje komunikacyjne uczniów, zwłaszcza w zakresie udzielania i przyjmowania feedbacku. Rozmawialiśmy o tym, co komunikuje szkolne prawo, w tym statuty szkolne i jaką rolę w komunikacji pełni ocena, a szczególnie ta z zachowania. Założenia rekomendacji projektowych przedstawiła nasza ekspertka, Izabela Meyza. Ponadto w dyskusji wzięli udział prof. Sylwia Jaskulska (UAM), Anna Kędzierska i Maciek Cichocki, czyli duet Opowiedz.to, Daria Chmiel (Ośrodek Socjoterapii KAT) i Magdalena Elizabeth Andresdottir z Departamentu Edukacji z Reykjavíku. Panel moderował Jarosław Durszewicz reprezentujący Fundację Szkoła bez Ocen.

Panel III

Kompetencje społeczne - kapitał ucznia na życie.

Panel III dotyczył kształtowania kompetencji społecznych uczniów. Dyskutowaliśmy o tym, jak rozwijać w uczniach kompetencje, które dadzą im szansę na rozwój osobisty i życiowy sukces. Czy metody nauczania jak odtwarzanie wiedzy, wypełnianie kart i odwzorowywanie schematów są pomocne? Otóż nie. Nasi prelegenci mocno akcentowali to, że szkoła nie jest przygotowaniem do życia, ale JEST życiem, a kompetencje nabywamy tworząc i zmagając się z wyzwaniami, które w szkole na co dzień spotykamy. To w szkole mamy współpracować z innymi w rozwiązywaniu problemów, ucząc się na błędach, wyciągając wnioski i wykorzystując je do dalszych działań. Kompetencje kształtują się w nas, kiedy realizujemy małe i większe projekty, w tym zwłaszcza te społeczne. W panelu mówiliśmy o tym, jak ważne jest uczenie w duchu **growth mindset** czyli nastawienia na rozwój, które daje uczniom wiarę i siłę we własne możliwości. Zwracaliśmy też uwagę na rolę sportu w kształtowaniu charakteru i postaw prospołecznych, ubolewając jak bardzo ten przedmiot jest niedoceniany. Dowiedzieliśmy się, że istnieją szkoły, które - poprzez świadectwa z kolorowymi paskami - nagradzają różne talenty i społeczne postawy uczniów. Rekomendacje zaprezentował ekspert Paweł Dryl, a w w panelu głos zabrali także Wiesława Mitulska (nauczycielka/trenerka edukacji wczesnoszkolnej), Małgorzata Zachajczuk (nauczycielka w SP 10 Zamość), Rafał Boryc (nauczyciel w SP 20 Lublin) oraz Sólveig Þórarinsdóttir i Jóhanna Björt Guðbrandstóttir ze szkoły Dalskóli.

PANEL ③ Wiem Umieję Chcę

Sólveig Þórarinsdóttir
 Jóhanna Björt Guðbrandstóttir
 • EVERYTHING TAKES TIME
 • TRUST THE PROCESS
 → GROWTH MINDSET
 → FORMATIVE ASSESSMENT

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

KAPITAŁ UCZNIĄ NA ŻYCIE

PAWEŁ DRYL

• Po co UCZYMY?

- ? MISJA SZKOŁY
- ? PROFIL ABSOLWENTA
- ? CELE SZKOŁY?

• PROMUJMY GRUPOWE

RAFAŁ BORYC

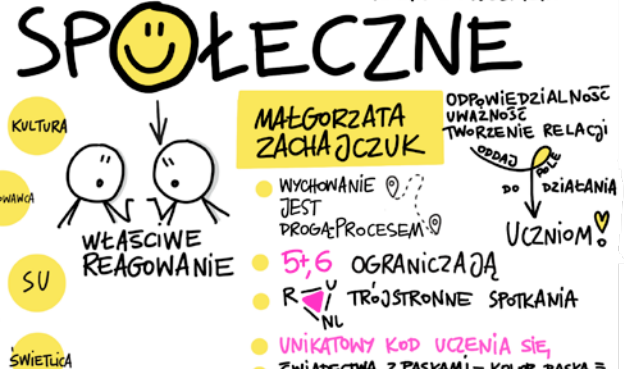
WF JEST ♥!

- SZKOLNI KIBICE
- PROJEKTY SBO
- WSPÓŁPRACA Z WYCHOWAWCAMI

- SPORT DROGA DO BUDOWANIA KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH → DZIECI Z RODZIN DYSFUNKCYJNYCH

KSZTAŁTOWANIE KS NA LEKCJACH METODA PROJEKTU
 MODERATOR

MAŁGORZATA ZACHAJCZUK

- WYCHOWANIE JEST PROGA PROCESEM
- 5+6 OGRANICZAJĄ
- R-^U NL TRÓJSTRONNE SPOTKANIA
- UNIKATOWY KOD UCZENIA SIĘ
- ŚWIADECTWA Z PASKAMI - KOLOR PASKA = INNA KOMPETENCJA, UMIEJĘTNOŚĆ

WIEŚŁAWA MITULSKA

→ DZIECI UCZĄ SIĘ SKUTECZNIE, GDY W SZKOLE CZUJĄ SIĘ DOBRZE ♥

SZKOŁA JEST ŻYCIEM!

- ZWYCZAJNIK + PRZEWODNIK PO KONSEKWENCJACH
- DZIEŃ Z PROJEKTEM

JAROSŁAW DURSZEWICZ
 FUNDACJA SZKOŁA BEZ OCEN

vys. a. jachymek eduNOTATKI

Panel IV

Zakamarki przestrzeni szkolnej – czyli gdzie uczeń bywa najchętniej?

Ostatni panel poświęcony był przestrzeni szkolnej. Tytułowe „zakamarki” to przestrzeń w szkole wskazywana w jednym z sondaży przez uczniów jako miejsce, w którym czują się najlepiej - są tam po prostu sobą. O tym jak tworzyć takie miejsca rozmawiali nasi prelegenci moderowani przez dr Małgorzatę Michalską-Nakonieczną. Zwracaliśmy uwagę na to, że w procesie kształcenia przestrzeń jest istotna zarówno dla uczniów jak i nauczycieli. Światło, kolor, sposób rozchodzenia się dźwięków w szkole i estetyka pomieszczeń to czynniki, które wpływają na naszą podświadomość, mają niebagatelny wpływ na emocje w szkole i stopień przyswajania wiedzy. W panelu zastanawialiśmy się jak sprawić by przestrzeń była nie tylko wspierająca i stymulująca do budowania relacji, ale także innowacyjna i funkcjonalna. Na jednej z prezentacji, przedstawionej przez Nauczycielkę Roku 2022, panią Iwonę Pietrzak-Płachtę, zobaczyliśmy jak może zmienić się zwykła biblioteka, do której w szkole ustawiają się tłumy uczniów, chcąc doświadczyć np. światłoczułej przerwy. Nasze rekomendacje przedstawiła Agnieszka Czachowska, a w debacie wzięły udział dr Barbara Ostrowska (MLO Paderewski Lublin), Iwona Pietrzak-Płachta (Nauczyciel Roku 2022), Alina Januszczuk (Fundacja Beetle), Hrefna Birna Björnsdóttir i Guðlaug Elísabet Finn-sdóttir ze szkoły Vesturbajarskól.

ZAKAMARKI PRZESTRZENI (czyli: SZKOLNE)

ZAKAMARKI: SCHODY?, TOALETA?, BIBLIOTEKA?, INNE ZAKAMARKI

JÓHANNA BJÖRT GUÐBRANDSDÓTTIR

GUÐLAUG ELÍSABET FINNSDÓTTIR : RESPECT STUDENTS' ART

- ALL THE TEACHERS SHOULD BE RESPONSIBIE
- HIDE AND SEEK
- PORRIDGE IN THE MORNING

PANEL 4

GDZIE UCZEŃ PRZEBYWA NAJCZĘŚCIEJ?

"NAJPIERW MY KSZTAŁTUJEMY BUDYNKI PÓŹNIEJ ONE KSZTAŁTUJĄ NAS" W. CHURCHILL

AGNIESZKA CZACHOWSKA: NAJLEPSZYMI EKSPERTAMI OD PRZESTRZENI SĄ JEJ UŻYTKOWNICY!

dr BARBARA OSTROWSKA: "PRZESTRZEŃ NIECH KOMUNIKUJE TO JAK UCZYMY."

» SZUKAJMY PROJEKTÓW, DZIAŁAJMY «

» DAJMY UCZNIOM PRZESTRZEN I POCZUCIE, ŻE TO ICH PRZESTRZEŃ! «

dr MAŁGORZATA MICHALSKA - NAKONIECZNA MAMA & PROJEKTANTKA WNETRZ MODERATOR

WŁĄCZAJMY UCZNIÓW W TWORZENIE PRZESTRZENI!

EDUKUJMY URZĘDNIKÓW! OTWARTA SZKOŁA

ALINA JANUSZCZYK

- BUDOWANIE RELACJI POPRZECZ PRZESTRZEŃ
- NIE MA PRZESTRZENI BEZ RELACJI I EDUKACJI
- NIECH PRZESTRZEŃ NIE BĘDZIE TYLKO DODATKIEM

IWONA PIETRZAK-PŁACHTA: "W SZKOLE CZĘSTO KRZYCZAŁY NAWET SZKOLNE GAZETKI." PRZESTRZEŃ = KOMUNIKAT

CZUJ SIĘ TU BEZPIECZNIE!

PLACZEGO JASNY ORZECH?

edu.NOTATKI a.jachymek

Family photo w SP29 - w tle portrety dzieci inspirowane portretami w szkole Vesturbæjarskóli

Spotkanie w szkole podstawowej nr 29

Nasz projekt zakończyliśmy konferencją edukacyjną, ale tuż przed tym wydarzeniem mieliśmy okazję spotkać się raz jeszcze całym zespołem.

Nasi partnerzy odwiedzili dwie szkoły podstawowe, które brały udział w projekcie oraz wybrane instytucje kultury. Wieczorem spotkaliśmy się na wspólnej kolacji. Wzruszeń i wspomnień nie brakowało. Wszyscy uczestnicy projektu przyznali, że projekt na zawsze pozostanie w ich pamięci, a wymierne efekty projektu widoczne są już w ich codziennej pracy jak i w przestrzeniach szkolnych.

Książka to najlepszy prezent w Islandii

Projekt Edukacja to relacje - to my

Spotkanie w Hej - przestrzeni młodzieżowej w Lublinie

W projekcie udział wzięli:

Urząd Miasta Lublin:

Małgorzata Gałus - Koordynator

Małgorzata Jończyk - Koordynator

Iwona Nowakowska - Z-ca Dyrektora
Wydział Oświaty i Wychowania (OW)

Roman Jaborkhel - Z-ca Dyrektora Biura
Centrum Współpracy Międzynarodowej (WM)

Edyta Baczevska - Kierownik (OW)

Ewelina Graban - Kierownik (WM)

Justyna Targońska (WM)

Departament Edukacji i Młodzieży Miasta Reykjavik

Hjörtur Ágústsson - Koordynator

Ólof Kristín Sívertsen - Dyrektor Wydziału Zdrowia

Magdalena Elísabet Andrésdóttir - Centrum Umiejętności
Czytania i Pisania

Ekspertki polscy

Agnieszka Czachowska

Paweł Dryl

Izabela Meyza

Ekspertki islandzkie

Hrefna Birna Bjornsdottir

Gudlaug Elisabet Finnsdottir

Jóhanna Björt Guðbrandsdóttir

Solveig Thorarinsdottir

Przedstawiciele szkół z Lublina

SP 19 - Monika Borowska, Małgorzata Mańko-Puderecka, Monika Tomczyk, Monika Zyga

SP 21 - Anna Dul, Jolanta Brzozowska, Katarzyna Jankowska, Katarzyna Kubica

SP 29 - Jerzy Jarosiński, Agata Węska, Barbara Cegłowska, Katarzyna Dąbrowska-Żmuda

SP 38 - Teresa Hamryszczak, Jolanta Sobkowicz, Agnieszka Bancierz, Agnieszka Chrapowicka

SP 43 - Małgorzata Rodzik, Katarzyna Bondyra, Judyta Malec-Kuta, Ewelina Sz waj, Marta Rycerz

Wsparcie graficzne projektu (strona internetowa, materiały promocyjne):

Klaudia Prokop, Agnieszka Kudela, Dorota Mazurek

Opracowanie graficzne broszury: Kamila Bartuzi-Monaghan

Koncepcja broszury, teksty, wybór zdjęć: Małgorzata Gałus

Rysunki: Agnieszka Jachymek, eduNotatki, str. 2, 3, 9, 26, 27, 28,29.

Tłumaczenie: Konrad Szulga

Redakcja: Małgorzata Orlikowska, Agnieszka Kańtoch, Małgorzata Jończyk

Na koniec zapraszamy do przeczytania wywiadu z Hjörturem Ágústssonem, koordynatorem projektu po stronie islandzkiej.

Hjörtur Ágústsson – Zastępca Dyrektora Centrum Innowacji Edukacyjnych w Departamencie Oświaty i Młodzieży Urzędu Miasta Reykjavik.

Kieruje projektami międzynarodowymi i odpowiada za politykę grantową. Posiada 15-letnie doświadczenie w różnych przedsięwzięciach międzynarodowych, zwłaszcza w zakresie edukacji i pracy z młodzieżą. W tym czasie kierował wieloma krajowymi i międzynarodowymi projektami wspierającymi rozwój edukacji w przedszkolach i szkołach podstawowych w Reykjaviku. Od czterech lat Hjörtur uczestniczy we wdrażaniu polityki edukacyjnej Reykjaviku. W projekcie „Edukacja to relacje. Współpraca Lublina i Reykjaviku” – na rzecz edukacji był koordynatorem działań po stronie partnera.

Małgorzata Gałus: Obecnie wiele mówi się o zaletach islandzkiej edukacji. Co Twoim zdaniem jest jej największą wartością? Co można uznać za „edukacyjny towar eksportowy” Islandii?

Hjörtur Ágústsson: Islandzki system edukacji jest jak nasze gorące źródła: jest ciepły, przyjazny i posiada wewnętrzną zdolność do pobudzania i pokrzepiania tych, którzy się w nim zanurzają! Moim zdaniem, największą wartością naszej edukacji jest bardzo szerokie podejście do procesu kształcenia: skupiamy się nie tylko na nauce, ale także na umiejętnościach społecznych, kreatywności, zdrowiu i wzmacnianiu pozycji każdego ucznia. Staramy się „produkować” dobrze przygotowanych i świadomych ludzi o szerokich horyzontach, gotowych do podjęcia wyzwań, z jakimi boryka się świat w XXI wieku.

Jesteś ojcem trójki dzieci. Co z perspektywy rodzica podoba Ci się w islandzkich szkołach?

Jako ojciec trójki dzieci, w islandzkich szkołach najbardziej doceniam zaangażowanie w tworzenie środowiska, które otacza troską dziecko jako pewną całość. Program nauczania jest zróżnicowany i wciągający, a nauczyciele są oddani sprawie i wspierający. Ponadto jest duży nacisk na rekreację i zajęcia pozalekcyjne. Dzięki temu moje dzieci nie tylko się uczą, ale także świetnie się przy tym bawią!

Czy Twoje dzieci lubią spędzać czas w szkole?

Jak wszyscy rodzice i nauczyciele świetnie wiedzą, nie ma dwóch takich samych dzieci. Jedno z moich dzieci miało trudności

z przejściem z przedszkola do szkoły podstawowej. Można z tego wyciągnąć cenną lekcję, że w pierwszych klasach szkoły podstawowej należy nadal kłaść nacisk na naukę poprzez zabawę. Z kolei moja pozostała dwójka cieszyła się tą zmianą i nowym, dynamicznym środowiskiem nauki. Podobało im się podejście do kreatywności i możliwość interakcji z rówieśnikami.

Pracujesz w Departamencie Edukacji i Młodzieży miasta Reykjaviku. Opowiedz nam, jak wyglądają Twoje główne obowiązki w pracy.

Jestem kierownikiem projektu Granty i Współpraca Międzynarodowa w Centrum Innowacji Edukacyjnych. Moja funkcja przypomina trochę pracę latarnika. Ukierunkowuję współpracę międzynarodową. Dbam o to, aby działania edukacyjne miasta były zgodne ze światowymi standardami. Moja praca polega też na nadzorowaniu grantów i zarządzaniu nimi. To dzięki tym funduszom finansujemy nasze innowacyjne projekty edukacyjne. Ale tym, co jest naprawdę fascynujące w mojej pracy w mieście to wpływ na kształt naszych stosunków międzynarodowych. Czuję się jak dawni wikingowie, którzy odkrywali niezbadane lądy, aczkolwiek ja działam w sferze edukacji. Każdy dzień jest przygodą i przynosi szansę na dokonanie zmian, aby nasz system edukacyjny nadal skutecznie pomagał spełniać marzenia naszych młodych obywateli.

Realizując projekt mieliśmy okazję zapoznać się ze Strategią edukacyjną miasta Reykjaviku do roku 2030. Czy możesz nam powiedzieć coś więcej o jej genezie? Kto był

zaangażowany w ten proces i dlaczego za cele edukacyjne obrano umiejętności społeczne, samodzielność, alfabetyzm, kreatywność i zdrowie?

Tworzenie tego strategicznego dokumentu było nie lada zadaniem. Przypominało trochę komponowanie wielkiej symfonii, gdzie różne instrumenty mają współdziałać razem w harmonii dla osiągnięcia pożądanego efektu. Prace nad strategią zainicjowała Rada Miasta w 2017 roku, ale prawdziwa magia tego procesu zaczęła się, gdy zaczęliśmy angażować wszystkich mieszkańców. Kiedy mówię wszystkich, to naprawdę mam na myśli wszystkich! W proces włączyło się ponad 10 000 osób – dzieci, rodzice, nauczyciele, naukowcy, organizacje pozarządowe, pracownicy firm i urzędów, przypadkowi ludzie, w zasadzie każdy, kto czuł, że chce mieć wpływ na przyszłość naszego szkolnictwa. Przypominało to trochę crowdsourcing na rzecz przyszłości!

Z tej bogatej mozaiki różnorodnych głosów wyłoniły się cele strategii, które obracały się wokół umiejętności społecznych, samodzielności, alfabetyzmu, kreatywności i zdrowia. Dlaczego ludzie wskazali akurat te cele? Cóż, są one emanacją tego, co nasza społeczność uznała za ważne w kontekście kompetencji potrzebnych naszym dzieciom do rozwoju w XXI wieku. To właśnie te akordy, które pozwolą naszym dzieciom komponować piękne życiowe symfonie.

Jakie działania podejmuje miasto w celu realizacji tej strategii? Czy Twoim zdaniem strategia zapewni osiągnięcie zamierzonych efektów?

Nasze podejście do wdrażania Strategii edukacyjnej miasta Reykjavíku do roku 2030 jest w rzeczy samej harmonijnym połączeniem innowacji, współpracy i ciągłego uczenia się. Aby lepiej zadbać o jej wdrożenie, utworzyliśmy Centrum Innowacji w Edukacji. To ciało odgrywa kluczową rolę w procesie, podobnie jak dyrygent, który kieruje orkiestrą wykonującą wielką symfonię. Centrum służy umacnianiu kultury, która zachęca do innowacji i rozwoju wewnątrz naszej edukacyjnej społeczności.

Posiadamy również platformę internetową (menntastefna.is), która jest niejako naszą wirtualną sceną, na której rozgrywa się ten wielki spektakl. Platforma zapewnia przestrzeń dla wszystkich interesariuszy. Za jej pośrednictwem mogą pozostawać w kontakcie, wykazywać się zaangażowaniem i wzajemnie się wspierać przez cały proces wdrażania naszej strategii.

Realizacja naszej strategii nie jest jednorazowym koncertem. To raczej nieprzerwany spektakl, który dodatkowo ewoluuje w czasie. Każdego roku finansujemy około 200 lokalnych projektów o wartości 1 435 000 euro. Większość tych funduszy wspiera mniejsze projekty realizowane we wszystkich placówkach edukacyjnych. Pozostałą część pochłaniają większe projekty oparte na współdziałaniu.

Proces ten ma ambicje zaangażowania wszystkich uczestników na rzecz innowacyjności, gotowości do podejmowania ryzyka, podążania za ideą „growth mindset”, ale także pokazuje, że nie należy się obawiać popełniania błędów. Nasza współpraca z Kolegium Nauczycielskim Uniwersytetu Islandzkiego dodatkowo rozszerza nasze podejście do edukacji. Dzięki niej możemy skupić się na projektowaniu nowych kursów, badaniach i wspólnym tworzeniu nowej wiedzy. Aby zweryfikować efekty naszych dotychczasowych wysiłków, gromadzimy rezultaty innowacyjnych projektów, a także oferujemy narzędzia do samooceny online. Dzięki nim nasze szkoły mogą mierzyć swoje postępy w zakresie rozwijania pięciu podstawowych umiejętności: życie w społeczeństwie, samodzielność, alfabetyzm, kreatywność i zdrowie.

Jaką ścieżkę trzeba przejść, aby zostać nauczycielem w Islandii? Czy wymagane jest ukończenie specjalnych kursów pedagogicznych? Czy praca nauczyciela uchodzi obecnie za dobrze płatną i prestiżową w Twoim kraju?

Aby zostać nauczycielem w Islandii, należy uzyskać tytuł licencjata pedagogiki. Następnie można kontynuować edukację w kierunku uzyskania tytułu magistra. Studia magisterskie oferują przyszłym nauczycielom specjalistyczne kursy pedagogiczne, które obejmują szeroki zakres tematów, począwszy od zarządzania klasą, poprzez edukację włączającą, a skończywszy na metodach nauczania. Zawód nauczyciela nie cieszy się w naszym kraju tak dużym szacunkiem, jakiego byśmy oczekiwali. Pedagodzy powinni być bardziej doceniani za swoją istotną rolę w kształtowaniu przyszłości naszego społeczeństwa. Podobnie jak w wielu krajach, pensje nauczycielskie są przedmiotem dyskusji. Zasadniczo są zadowalające, ale zawsze toczą się rozmowy na temat podwyżek.

W jaki sposób Ministerstwo Edukacji wspiera nauczycieli w procesie dydaktycznym? Czy organizowane są cykliczne warsztaty lub szkolenia podnoszące kwalifikacje nauczycieli?

Nasz miejski Departament Edukacji jest mocno zaangażowany we wspieranie lokalnych pedagogów. Kładziemy duży nacisk na ciągły rozwój zawodowy. Oferujemy cykliczne warsztaty i szkolenia podnoszące kwalifikacje i umiejętności. Szkolenia obejmują

szeroki zakres tematów. Omawiane są strategie pedagogiczne, czy nowe technologie w kontekście ich integracji w środowisku klasowym. Dzięki tym działaniom nasi nauczyciele utrzymują się w czołówce, jeśli chodzi o dostęp do innowacji w edukacji. Ponadto zachęcamy naszych pedagogów do udziału w lokalnych, krajowych i międzynarodowych konferencjach i forach edukacyjnych. Staramy się też im to umożliwić.

Czy możesz powiedzieć więcej o zasobach udostępnianych na witrynie menntastefna.is? Czy ten materiał jest przeznaczony głównie dla nauczycieli?

Nasza platforma internetowa, menntastefna.is, to bogate centrum zasobów zaprojektowane w celu wspierania wdrażania Strategii edukacyjnej. Chociaż platforma jest z pewnością cennym źródłem informacji dla nauczycieli, nie są oni jej jedynymi beneficjentami. Ma ona przyciągać i skupiać wszystkich ludzi zaangażowanych w proces edukacyjny, w tym uczniów, rodziców, kierownictwo szkół i członków lokalnej społeczności. Platforma oferuje różnorodne zasoby, w tym dokumenty dotyczące strategii, wyniki badań, najlepsze praktyki, a także zestaw narzędzi do samooceny.

Czy możesz nam opowiedzieć o ośrodku MIXTURA i dlaczego zajmuje on szczególne miejsce w Waszym systemie edukacji?

Z pewnością Mixtura, czyli Ośrodek Kreatywności i Technologii Edukacyjnych, jest kluczowym elementem naszego systemu edukacyjnego w Reykjavíku. Jest to żywy dowód na to, jak polityka edukacyjna miasta zabiega o wykorzystywanie technologii cyfrowej w celu obogacenia doświadczeń związanych z nauką, wspierania kreatywności i przygotowania naszych uczniów do wyzwań przyszłości.

Mixtura jest wyjątkowa, ponieważ kreuje kompleksowe i innowacyjne podejście do włączania technologii do procesu edukacji.

Ośrodek oferuje szeroki wachlarz usług, na przykład daje nauczycielom możliwości rozwoju zawodowego, promuje innowacje szkolne i projekty rozwojowe. Ponadto posiada swoje zasoby, takie jak EdTech Tool Library i najnowocześniejszą Makerspace.

Rozwój zawodowy jest kluczowym obszarem zainteresowania ośrodka Mixtura. Harmonogram seminariów, warsztatów i konsultacji dostosowanych do różnych potrzeb nauczycieli robi ogromne wrażenie. Obok innych inicjatyw, takich jak obozy Ed-Tech, dni otwarte, wizyty w szkołach oraz program coachingu i mentoringu, wydarzenia te zapewniają nauczycielom szerokie możliwości uczenia się, rozwoju i wdrażania innowacji.

Mixtura zajmuje szczególne miejsce w naszym systemie edukacji, ponieważ odzwierciedla nasze podejście do wykorzystywania technologii cyfrowej oraz nasze zaangażowanie na rzecz wspierania kreatywności i przygotowywanie naszych uczniów na przyszłość, którą niewątpliwie będzie kształtował postęp technologiczny.

Słyszeliśmy, że Wasz departament realizuje wiele międzynarodowych projektów w dziedzinie edukacji. Jakich inspiracji poszukujecie w innych krajach?

W naszych międzynarodowych projektach szukamy inspiracji z różnych źródeł. Jesteśmy szczególnie zainteresowani poznaniem systemów edukacyjnych, które priorytetowo podchodzą do kwestii kreatywności, innowacyjności i holistycznego rozwoju dziecka. Chcemy też czerpać dobre wzorce w zakresie włączania technologii do edukacji, wspierania inkluzywności i różnorodności oraz wdrażania strategii ciągłego doskonalenia i rozwoju.

Czy znasz jakies dobre praktyki z innych krajów, które Twoim zdaniem warto byłoby wdrożyć w systemie edukacyjnym Islandii?

Oczywiście, zawsze jesteśmy otwarci na uczenie się od innych. Naszymi źródłami inspiracji są, na przykład, Finlandia z jej naciskiem na autonomię nauczycieli i zaufanie do nich, Singapur z jego wymagającymi kursami dla nauczycieli, czy Kanada z jej podejściem do edukacji włączającej. Należy jednak mieć na uwadze, że to, co działa w jednym miejscu, może nie działać w innym, a zatem więc wszelkie praktyki, które obserwujemy gdzie indziej musiałyby zostać dostosowane do naszego lokalnego kontekstu.

Jakie podobieństwa i różnice dostrzegasz między Waszym systemem edukacji, a systemami innych krajów skandynawskich, takich jak Finlandia, Norwegia i Dania?

System edukacji w Islandii wykazuje wiele podobieństw do systemów naszych skandynawskich sąsiadów: Finlandii, Norwegii i Danii. We wszystkich tych krajach duży nacisk kładzie się na nauczanie skoncentrowane na dziecku, a także na integrację, autonomię nauczycieli i ciągły rozwój. Istnieją jednak pewne różnice. Na przykład Finlandia ma wyraźnie bardziej elastyczną podstawę programową na poziomie krajowym, co pozwala placówkom edukacyjnym na większą swobodę w kształtowaniu programów na poziomie lokalnym.

Miałeś okazję odwiedzić kilka lubelskich szkół. Być może masz też jakies doświadczenia z pobytu w innych polskich szkołach

i obcowania z naszymi nauczycielami. Jakie dostrzegasz główne różnice między naszymi systemami edukacyjnymi?

Po odwiedzinach w lubelskich szkołach i kontaktach z polskimi nauczycielami zauważyłem kilka różnic w naszym podejściu do nauczania. Jedną z głównych różnic dotyczy pracy domowej. Na Islandii zadajemy bardzo mało prac domowych, zwłaszcza w najniższych klasach.

Jedynym stałym zadaniem domowym jest czytanie z rodzicami przez 15-20 minut pięć dni w tygodniu. Takie działanie ma na celu rozwijanie zamiłowania do czytania już od najmłodszych lat.

Dodatkowo dzieci mają więcej czasu na odpoczynek, zabawę i zajęcia z rodziną po szkole. W polskim systemie praca domowa wydaje się być bardziej powszechna.

Kolejną istotną różnicą jest nasze podejście do osiągnięć uczniów i współzawodnictwa. Podczas mojej wizyty zauważyłem, że szkoła kładzie duży nacisk na indywidualne osiągnięcia uczniów. Ma także miejsce rywalizacja między szkołami w Lublinie, a nawet szerzej w całej Polsce. W Islandii skupiamy się raczej na wzmacnianiu grupy i wspólnym doskonaleniu systemu szkolnego i nie zachęcamy szkół do konkurencji między sobą. Wierzymy, że każdy uczeń i każda szkoła ma swoje mocne strony, ale też obszary wymagające zmiany na lepsze. Naszym celem jest wspieranie wszystkich uczniów i nauczycieli we wzrastaniu i rozwoju.

Ogólnie rzecz biorąc, zarówno islandzki, jak i polski system edukacji przywiązują wielką wagę do zapewnienia wysokiej jakości edukacji i wspierania osiągnięć uczniów, natomiast różnią się nasze filozofie i metody osiągnięcia tych celów. Oba systemy posiadają jednak cenne zalety. Obserwując je można poczynić interesujące spostrzeżenia, które mogą poprawić nasze ogólne zrozumienie, na czym polegają skuteczne działania edukacyjne.

Jakie dobre praktyki z lubelskich szkół byłbyś gotowy przenieść do Reykjavíku?

W lubelskich szkołach szczególnie zainspirowało nas poświęcenie i pasja nauczycieli. Ich zaangażowanie na rzecz uczniów i podejście do wykonywania zawodu są godne pochwały. Byliśmy również pod wrażeniem, jak dużo uwagi przywiązuje się tutaj do edukacji kulturalnej. Na pewno zastanawiamy się, w jaki sposób możemy poprawić ten właśnie aspekt w naszych szkołach.

Czy możesz na koniec podzielić się swoimi wrażeniami z projektu „Edukacja to relacje”? Czego się nauczyliście w efekcie zaangażowania w budowanie tego partnerstwa?

Projekt „Edukacja to relacje” był dla nas wspaniałym doświadczeniem edukacyjnym. Nauczyliśmy się bardzo wiele o tym, jak ważne jest tworzenie trwałych relacji w edukacji: między uczniami a nauczycielami, między szkołami a rodzinami oraz między instytucjami oświatowymi a szerszą społecznością. Ten projekt także przypomniał nam, że edukacja to nie tylko przekazywanie wiedzy, ale także pielęgnowanie więzi i poczucia przynależności. Chętnie wykorzystamy te spostrzeżenia w naszej pracy w Reykjavíku.

Dziękuję Ci za poświęcony czas.

 O islandzkiej szkole i pracy nauczyciela w Reykjavíku rozmawialiśmy także z naszymi islandzkimi ekspertkami. Rozmowę z nimi można przeczytać na stronie projektu.

Wizyta poszerzyła moje horyzonty. Ujęły mnie założenia celów edukacyjnych, nacisk na twórcze myślenie, rozwijanie talentów, promowanie zdrowego trybu życia i dobrego samopoczucia.
Katarzyna Bondyra

Zobaczyć- zapamiętać, dotknąć - zrozumieć - to pierwsze myśli, które mi przychodzą do głowy. Poznałam wspaniałych ludzi, którzy chcą zmieniać obraz szkoły i nie widać u nich wypalenia zawodowego. Edukacja to relacje, które tworzą się w przestrzeni szkolnej.
Agnieszka Banczerz

Projekt to niesamowita przygoda. (...) Poznanie w Lublinie i Reykjavíku niezwykłych ludzi, którzy myślą i czują podobnie, którzy chcą szkoły bardziej przyjaznej dla wszystkich - uczniów, rodziców i nauczycieli, bardziej efektywnej, mniej stresującej, opartej na prawdziwych relacjach.
Ewelina Szwał

Projekt był dla mnie inspiracją do działania. Stworzyliśmy w szkole strefy relaksu. (...) Spędzamy przerwy na świeżym powietrzu, zmieniamy aranżację przestrzeni, zachęcamy uczniów do większej partycypacji w życiu szkoły.
Katarzyna Kubica

Projekt otworzył w mojej szkole drogę do przemian na wielu płaszczyznach. Dostrzegliśmy, jak ważne jest istnienie przyjaznej infrastruktury służącej nie tylko nauce, ale wypoczynkowi. Śmiało idziemy w kierunku szkoły bez ocen.
Monika Zyga

 [Odwiedź stronę projektu **Edukacja to relacje.**](#)

Broszura zrealizowana w ramach projektu „**Edukacja to relacje. Współpraca Lublina i Reykjavíku na rzecz edukacji**”, który korzysta z dofinansowania ok 101 000 EUR (85%) otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu oraz Norwegii w ramach Funduszy EOG. Celem projektu jest wzmocnienie wiedzy, kompetencji i doświadczenia kadry szkolnej w budowaniu przyjaznego środowiska w szkole oraz wzmacnianiu kompetencji społecznych uczniów.